

сту тебѣ сърбска на'на Просту тебѣ коньи, смъ сколи, Просту тебѣ
арты, емъ зѣгѣри, За да одишъ по лова по гора; Да ми простишъ два
сажна место, Мегю Юнекъ, мегю Гаковица. *M. 47.* 2) прощаю тебе:
Запри сѣ, Гърги, нимъ бегай, Просто да ти є грешка-та, Владзе ти на
юнаство-то!“ *M. 175.* Тогай мѣ вика кадіа: „Айде ходи си Столне, Про-
сто да ти е кабаетъ, Чини си сефа што знаешъ“. *B. 326.* Да ти не
е просто ако не направишъ ёди какво си (заклинаніе):
„Мале, мила мале!“—А да не ти просто, Майчиното млеко, Ако дадешъ
мале, Чвзди гробъ да копать, Мене да закопатъ. Ази имамъ, мале, До
четири брати, Тие гробъ да копать, Мене да закопатъ“. *B. 38.* Прó-
сто нар. Прóстичко ум. просто, простенько: Башы-ты и дѣдышы-ты ни
и да работили тай простичко земѣ-тѣ пакъ ся поминували добре. *L.*
D. 1872 p. 230. Всички-ты дѣтца бѣхѫ облѣчены чистичко и простич-
ко. *L. D. 1869 p. 138.*

Простъ Простамъ (*Мак.*) и. св. Прощавамъ Проста-
вамъ ил. дл. 1) прощу,-аю: Дай рѣка, либе, прости ме. *D. 71. 47.* Ей
излезъ излези Моя стара мале! И ти да ме простишъ И ясъ да те про-
стамъ. *M. 8.* Пойди да ми виакашъ Мойте вѣрни дружки Они да ми
простатъ И ясъ да ги пристамъ. *ib.* Сине Петре проща'ай ме Проща'-
ай ме, измоли ме. *M. 44.* Наша сестро ти да не проща'ашъ! Мила се-
стра брака си простила. *M. 55 p. 73.* Прощавай, Боже, грехови По-
момивските ћдови. *B. 65.* Кабаето му простиле, Защ' сѣ найде многу
уменъ. *M. 416.* Прощавай непріятели, почитай родители. *L. D. 1874 p.*
107. Легна Боля да спіеть. Отъ нафоль мнѣ умрела. И є догледа
майка ъ, Расплети коса ватъ неа, Викна со тѣги по неа: Богъ да те
прости, Бояно! *M. 468.* „Богъ да прости душици“ или „Богъ да ги
прости“ (говорятъ, поминая покойныхъ). *T. 44, 45.* 2) разрѣшу,-аю: А
на невѣстата деверјето ще ђ обсипатъ дома главатъ колко и да бы было
студено за подражаніе на обычайть, — не прощеваль Богъ, думатъ хо-
рата, това отъ да ся не пзвѣрши (*не разрѣшалъ Богъ уклоняться отъ*
исполненія этого)—. *T. 102.* 3) разрѣшаю молодую отъ молчанья и
поклоновъ (о свекрѣ, свекрови и др.): Послѣ булка отбулена вхожда въ
домъ и цѣлува рѣка свекру и свекрви, а ти ѕ прощавајъ обдарај-
ще ѕ съ нешо си. *Pк. 126.* Младоженцы мѣлчишкомъ имъ ся покла-
нишъ защо то не имъ е простено да говоријть, до дѣ не ги прости кумъ
и кумица и родители имъ. *ib. 122. 4)* извиню,—лю:—щете мнѣ прощавате
като старецъ, който има болесть да распитва. *L. D. 1871 p. 147.* Проща-
вай за хлѣбъ (т. е. извини что угощаю хлѣбомъ), че нѣмаме сырени.
Или: Прощавайте за вино, че нѣмаме ракия. *T. 215.* Прощавайте за
нѣвече, извините, че больше нѣту.— 5) подарю, дарю, оставляю, ѕ